

Kezdőcsomag

PRÓZA - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

Ma huszonöt éve volt egy kellemetlen szakításom. Nem ünneplem a fájdalmaimat, de ezen a napon valamiért mindig eszembe jut. Pedig aztán elég gyorsan új barátnóm lett. Gazdaságilag az nem volt különösebben sikeres időszakom. Az új nő, Martina, később komoly szerepet játszott az ideiglenes Izlandra költözésemben, amit nem értett senki a környezetemben, de én úgy éreztem, nincs más választásom. Gyakorlatilag elmenekültem előle. Vagy magam elől. Ezt azóta se tudom eldönteni.

A kislányával éltek, kettesben, az agglomerációban. Ez megnehezített sok mindent. Nem annyira a kislány, inkább az agglomeráció. A távolság. Óvatosan kezdtünk bele, tartottam tőle, mindentől, az egészsőtől, mert megéreztem Martinán, hogy nagyon kellene neki valaki. Nem titkolta, és ez kicsit visszariasztott. Meglassította a beleszeretést. Részemről kezdetben nem is akartam semmi komolyat, ő meg nagyon. Nem feltétlenül engem. Valakit.